

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ludjka Pilného a přísedících Bělušky Salvetové a Jany Třebínové ve věci

žalobkyně:

R. K. nar. bytem
zastoupené Mgr. Tomášem Kaplanem, advokátem
sídlem Opletalova 1525/30, Praha 1

proti
žalovanému:

Český rozhlas, IČO 45245053
sídlem Vinohradská 1409/12, Praha 2
zastoupenému Mgr. Marií Janšovou, advokátkou
sídlem Václavská 12, Praha 2

o určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala určení, že výpověď z pracovního poměru dle § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, daná žalovaným žalobkyni dne 21.1.2020, je neplatná, se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 63 222,50 Kč, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 29.5.2020 domáhá určení, že výpověď z pracovního poměru daná žalovaným žalobkyni dne 21.1.2020, je neplatná. Žalobkyně vykonávala pro žalovaného práci na základě pracovní smlouvy ze dne 1.3.2002, ve znění jejich dodatků, na pracovní pozici redaktor publicistiky. Žalobkyni nebylo nikdy vytčeno žádné pracovní pochybení či nekázeň, přesto byla žalobkyni dána výpověď z důvodu dle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce, a to s odůvodněním, že rozhodnutím zaměstnavatele o organizační změně

spočívající ve změně profesní struktury a zvýšení efektivity práce bude pracovní místo žalobkyně uplynutím 31.3.2020 zrušeno, čímž se žalobkyně stane od 1.4.2020 nadbytečnou. Žalobkyně s výpovědí neshoduje, považuje ji za neplatnou a postup zaměstnavatele za diskriminační. Žalobkyně považuje výpověď za neplatnou mimo jiné z důvodu, že nebyla učiněna osobou oprávněnou k ukončení pracovního poměru se žalobkyní. Dále byl dle žalobkyně porušen zákoník práce a rovněž kolektivní smlouva žalovaného, neboť výpověď nebyla předem řádně projednána s odborovou organizací žalovaného. Žalobkyně je rovněž přesvědčena, že nebyly naplněny veškeré předpoklady pro platnou výpověď na základě organizační změny, žalobkyně nebyla s organizační změnou řádně seznámena a organizační změna nebyla ani ve skutečnosti realizována. Postup žalovaného byl od počátku dle žalobkyně účelový. Skutečným a zastřeným důvodem byla snaha žalovaného zbavit se nepohodlného zaměstnance. Došlo rovněž k diskriminaci žalobkyně ze strany žalovaného, a to z důvodu jejího věku, rodiny, kdy je samoživitelkou 3 dětí, a zejména jejích názorů. Současně s pokusem o ukončení pracovního poměru žalobkyně byly ukončeny pracovní poměry s dalšími 3 zaměstnanci, přičemž dva měli smlouvu na dobu určitou, přičemž na jejich místa byli přijati noví zaměstnanci, a poslední zaměstnanec dostal nabídku jiné práce v rámci žalovaného s tím, že jeho pozice hudební redaktor byla zrušena a ihned byla vytvořena nová pozice hudebního dramaturga, přičemž na tuto pozici byl přijat rovněž nový zaměstnanec. Údajným rozhodnutím o organizační změně byly od počátku sledovány dle žalobkyně jiné cíle. Žalovaný jen předstíral přijetí organizační změny se záměrem zastřít své skutečné záměry.

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že všechny hmotněprávní předpoklady pro výpověď z pracovního poměru dle § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, byly v dané věci splněny. Žalovaný rozhodl dne 21.1.2020 o organizační změně spočívající ve změně profesní struktury zaměstnanců v důsledku změny programového schématu rozhlasové stanice Český rozhlas Vltava. Na základě tohoto rozhodnutí o organizační změně byly zrušeny tři pozice redaktora publicistiky a jedna pozice produkčního a byla zřízena jedna pozice hudebního dramaturga a tři pozice editora. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně zastávala u žalovaného pozici redaktora publicistiky, stala se v důsledku tohoto rozhodnutí pro žalovaného nadbytečnou, neboť z hlediska věcné náplně není sjednaný druh práce žalobkyně pro žalovaného nadále potřebný. Výpověď byla podepsána dle žalovaného oprávněnou osobou. Žalovaný učinil nesporným, že k projednání výpovědi s odborovou organizací došlo s odstupem několika dnů poté, co byla žalobkyni doručena výpověď z pracovního poměru. Tato skutečnost nemůže být dle žalovaného na újmu platnosti výpovědi. Pokud žalobkyně namítla, že na její místo byla přijata nová osoba, která má pouze jiné označení pracovní pozice (editor), ale jedná se o osobu s obdobnou pracovní náplní práce, jakou vykonávala žalobkyně, uvedl žalovaný, že žalobkyně zastávala pozici redaktora publicistiky, jehož náplní práce je vytvářet dokumenty, publicistické pořady a příspěvky, zatímco hlavní náplní práce editora je sestavovat plán vysílání. Žalovaný dále popřel, že důvodem přijetí organizačního opatření byla snaha zbavit se žalobkyně, neboť se angažovala v rámci údajné kauzy „[REDAKCE]“. Žalobkyně nebyla dle žalovaného ani diskriminována z důvodu věku, rodiny a jejích názorů.
3. Soud má za prokázané z pracovní smlouvy ze dne 1.3.2002, že žalobkyně měla dle smlouvy pracovat pro žalovaného od 1.3.2002, a to na pozici hlasatele, přičemž pracovní poměr byl sjednán do 31.12.2002. Dohoda o změně pracovní smlouvy uzavřená mezi žalovaným a žalobkyní dne 30.5.2002 potvrzuje, že od 1.6.2002 byl pracovní poměr změněn na dobu neurčitou.
4. Zápis č. 3 ze schůze Rady odborové základní organizace pracovníků Českého rozhlasu Praha dne 21.1.2020 dokládá, že v tomto jsou za hosty označeny [REDAKCE] R. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a [REDAKCE] J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] přičemž paní H. [REDAKCE] dle zápisu informovala členy Rady o změně programového schématu na stanici Vltava, ke kterému dojde od 1.4.2020 s tím, že změna vysílacího schématu vyžaduje reorganizaci na stanici a je spjata se změnou profesní struktury. Zaměstnance dotčené

reorganizací na stanici Vltava bude paní H. [redacted] včas informovat. Rada OZO se k záměru dle zápisu vyjádří až poté, kdy bude seznámena s konkrétními jmény zaměstnanců, jichž se dopady změn týkají. To se prozatím navzdory praxi, která panovala v předchozích případech reorganizací, nestalo. Paní K. [redacted] a paní H. [redacted] ujistily Radu, že jména zaměstnanců, kteří dostanou výpověď v důsledku reorganizace, sdělí poté, co dotyčné s rozhodnutím vedení seznámí. Dle zápisu byla dále na schůzi 21.1.2020 Rada seznámena s obecným záměrem, s cílem zrušit 4 pracovní místa na stanici Vltava, dále s cílem zřídit jiná 4 pracovní místa. Dále byla Rada informována o tom, že dvě z rušených míst jsou obsazena zaměstnanci na termínovaný pracovní poměr, dva na pracovní poměr na dobu neurčitou. Aby se ROZO k důsledkům rozhodnutí mohla dle zápisu vyjádřit, musí znát jména dotčených pracovníků a jejich osobní situaci. Rada dle zápisu současně upozornila vedoucí pracovnice, že v zájmu uchování sociální ohleduplnosti, kterou ČRo nastolil při „optimalizaci v roce 2018“, je pro zachování dobré pověsti vedení Českého rozhlasu žádoucí, aby v podobných situacích byly zohledněny konkrétní sociální situace zaměstnanců, kteří mají dostat výpověď, zejména pak skutečnost, zda se jedná či nejedná o samoživitele. Dodatek k zápisu č. 3 z jednání Rady OZO dne 21.1.2020 potvrzuje, že dle tohoto seznámila vedoucí personálního útvaru paní R. K. [redacted] Radu se jmény redaktorů, kteří čelí v důsledku rušení míst redaktorů publicistiky výpovědi. Rada dle zápisu konstatuje, že v situaci, kdy dochází ke změně vysílacího schématu a kdy je reorganizace na stanici spjata se změnou profesní struktury, jak uvedené kroky vysvětlila šéfredaktorka stanice Vltava paní H. [redacted] je v kompetenci vedoucích pracovníků, kteří za výsledek změn zodpovídají, sestavit si tým spolupracovníků podle svého uvážení. Se znalostí konkrétních jmen dotčených zaměstnanců musí však Rada vyjádřit svoje výhrady. Na jednu stranu Rada přijímá s uspokojením fakt, že jednomu z postižených výpovědí, panu B. [redacted] byla nabídnuta jiná pracovní pozice, která v zásadě odpovídá jeho profesnímu zaměření. Současně však Rada dle zápisu vyjadřuje nesouhlas s tím, aby byla výpověď dána paní R. [redacted] K. [redacted] a to hlavně s ohledem na skutečnost, že je samoživitelka, která má ve své péči 3 nezletilé děti. Jakkoli ohled na podobnou skutečnost není zakotven v Kolektivní smlouvě, Rada považuje toto rozhodnutí za necitlivý krok. Rada dle zápisu doporučuje, aby i paní R. [redacted] K. [redacted] byla nabídnuta adekvátní pracovní pozice v rámci Českého rozhlasu.

5. Dokument označený jako Rozvázání pracovního poměru výpovědí ze strany zaměstnavatele podle ustanovení § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ze dne 21.1.2020 ve vztahu k žalobkyni prokazuje, že žalovaný rozvázal se žalobkyní pracovní poměr výpovědí pro nadbytečnost podle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce, a to z důvodu rozhodnutí zaměstnavatele o organizační změně spočívající ve změně profesní struktury a zvýšení efektivnosti práce podle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce, na základě kterého bude pracovní místo zaměstnance uplynutím dne 31.3.2020 zrušeno a v důsledku kterého se zaměstnanec stává od 1.4.2020 nadbytečným. Dokument byl za žalovaného podepsán [redacted] R. [redacted] K. [redacted] vedoucí Personalistiky a vzdělávání. Ke strojově psanému textu je připojen ručně psaný text „21.1.2020 15.15 redaktorka publicistiky p. R. [redacted] K. [redacted] odmítla převzít výpověď za přítomnosti 3 svědků.“ V zápatí dokumentu jsou uvedena jména J. [redacted] H. [redacted] A. [redacted] P. [redacted] a R. [redacted] K. [redacted] a jsou připojeny podpisy.
6. Metodický pokyn MP/2017/004/PHO//0 označený jako obsazování pracovních míst v ČRo s účinností od 3.10.2017 potvrzuje, že v tomto pokynu je v čl. 2 odst. 2 uvedeno, že při obsazování volných pracovních míst dle čl. 2 odst. 1 mají vždy přednost vhodní interní uchazeči – zaměstnanci ČRo před externími uchazeči. Interní uchazeči se účastní výběrového řízení dle příslušných ustanovení čl. 4.
7. Z přípisu právního zástupce žalobkyně ze dne 27.3.2020 adresovaného žalovanému k rukám generálního ředitele R. [redacted] Z. [redacted] soud zjistil, že tímto právní zástupce žalobkyně oznámil žalovanému převzetí zastoupení žalobkyně. Současně žalovanému sdělil, že žalobkyně považuje rozvázání pracovního poměru výpovědí ze dne 21.1.2020 za neplatné a trvá na tom, aby ji

- žalovaný dále zaměstnával. Přípis žalobkyně ze dne 2.2.2020 adresovaný R. Z. generálnímu řediteli ČRo, dokládá, že žalobkyně žalovanému oznámila, že trvá na dalším pokračování pracovního poměru, a požádala, aby byla její výpověď zrušena a aby ji žalovaný nabídl jiné pracovní místo.
8. Dohoda o změně pracovní smlouvy uzavřená mezi žalovaným a žalobkyní ze dne 19.12.2012 prokazuje, že žalobkyně a žalovaný se dohodli s účinností od 1.1.2013 na změně pracovní smlouvy ze dne 1.3.2002 zejména na změně druhu práce, kdy žalobkyně měla nadále vykonávat pozici moderátora. Dohoda o změně pracovní smlouvy uzavřená mezi žalovaným a žalobkyní ze dne 22.9.2017 prokazuje, že žalobkyně a žalovaný se dohodli s účinností od 1.10.2017 na změně pracovní smlouvy ze dne 1.3.2002 na změně druhu práce, kdy žalobkyně měla nadále vykonávat pozici redaktora publicistiky.
  9. Přípis R. K. ze dne 11.2.2020 adresovaný žalobkyni potvrzuje, že K. reagovala na dopis žalobkyně ze dne 2.2.2020 s tím, že žalobkyni informovala, že doručnou výpověď nemohou zrušit. Současně žalobkyni nabídla účast v outplacement programu Českého rozhlasu. Přípis H. H. ze dne 20.4.2020 adresovaný právnímu zástupci žalobkyně potvrzuje, že H. právnímu zástupci žalobkyně sdělila, že výpověď ze dne 21.1.2020 považují za platnou, protože místo redaktora publicistiky bylo rozhodnutím o organizační změně zrušeno.
  10. Z kolektivní smlouvy žalovaného uzavřené pro roky 2018-2022 soud zjistil, že v části I., Článek 1 odst. 1 písm. b) je uvedeno, že projednání znamená, že Český rozhlas nebo odborové organizace předloží před projednáním druhé straně podstatné písemné materiály vztahující se k projednávané věci a na požádání je doplní nebo po předchozí vzájemné dohodě na společném jednání záležitost projednají ústní formou. Projednání se provádí ve stanovené době před realizací záměru a není-li tato doba stanovena, tak v dostatečném časovém předstihu. Negativní stanovisko jedné strany není pro druhou stranu dle kolektivní smlouvy závazné. Skutečnost, že byla záležitost projednána ať již předložením podstatných písemných materiálů nebo ústní formou, musí být uvedena v zápisu z jednání. V případě předložení písemných materiálů je obsahem zápisu z jednání výčet předložených materiálů. Dle části I., článku 3, odst. 2 písm. k) kolektivní smlouvy se s odborovými organizacemi projednávají záležitosti stanovené v ZP zejména pak projednání výpovědi danou zaměstnavatelem zpravidla minimálně 5 pracovních dnů před podáním výpovědi tomuto zaměstnanci, a není-li možné v takovém předstihu výpověď projednat, pak kdykoliv před podáním výpovědi.
  11. Dokument označený jako popis pracovní činnosti ve vztahu k pracovní pozici redaktor publicistiky potvrzuje, že v tomto je uvedeno, že účelem pracovní pozice je připravovat publicistické a dokumentární pořady; zajišťovat kontinuitu publicistických relací vzhledem k aktuálnímu vývoji a s ohledem na předcházející relace, vysílání ostatních stanic a nabídku ostatních informačních zdrojů. V části hlavní odpovědnosti a činnosti pracovní pozice je uvedeno, že vytváří dokumenty, publicistické pořady, příspěvky a relace, spolupodílí se na předkládání faktů s cílem nabídnout posluchači náhled v širších souvislostech, dbá na formální a obsahovou vyváženost publicistické relace, vybírá atraktivní a erudované respondenty, připravuje kompletní podklady pro odbavení pořadu, podílí se na součinnosti celého týmu s editorem, respondenty a reportéry s cílem dosáhnout formálně a obsahově vyvážené publicistické relace přitažlivé a srozumitelné pro posluchače.
  12. Dokument označený jako Rozhodnutí zaměstnavatele o organizační změně spočívající ve změně profesní struktury a zvýšení efektivnosti práce ze dne 21.1.2020 včetně přílohy č. 1 prokazuje, že dle dokumentu zaměstnavatel vydal dne 21.1.2020 rozhodnutí o organizační změně podle ustanovení § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, spočívající ve změně profesní struktury zaměstnanců a zvýšení efektivnosti práce v útvaru Český rozhlas Vltava. Tímto rozhodnutím se mění profesní struktura zaměstnanců dotčeného útvaru Český rozhlas Vltava

v důsledku plánované změny programového schématu, které bylo projednáno s Radou Českého rozhlasu na veřejném zasedání konaném dne 20.8.2019. Dle dokumentu jsou v příloze č. 1 rozhodnutí uvedena pracovní místa, která se v důsledku takto přijaté organizační změny stávají uplynutím dne 31.3.2020 nadbytečnými, neboť práce konaná zaměstnanci na těchto pracovních místech nebude s účinností ode dne 1.4.2020 pro zaměstnavatele nadále potřebná. Dále jsou dle dokumentu v příloze č. 1 uvedena pracovní místa, která se s účinností ode dne 1.2.2020 tohoto rozhodnutí stávají pro zaměstnavatele potřebná a nově se zřizují a dále pracovní místa, která se s účinností od dne 1.4.2020 tohoto rozhodnutí stávají pro zaměstnavatele potřebná a nově se zřizují. Jména zaměstnanců na zrušovaných pracovních místech budou dle dokumentu předmětem samostatného rozhodnutí ze strany zaměstnavatele. V příloze č. 1 jsou mezi zrušená pracovní místa zařazena 3 místa redaktorů publicistiky a 1 místo produkční s tím, že tato jsou rušena ke dni 31.3.2020. Mezi zřizovaná pracovní místa jsou zařazena 3 místa editorů a 1 místo hudebního dramaturga, přičemž 2 místa editorů a 1 místo hudebního dramaturga se zřizují od 1.2.2020 a 1 místo editora od 1.4.2020.

13. Dokument označený jako popis pracovní činnosti ve vztahu k pracovní pozici editor dokládá, že v tomto je uvedeno, že účelem pracovní pozice je sestavovat program a garantovat veškerý obsah a formu příspěvků tak, aby byla zachována kvalita, vyváženost a objektivita vysílání v souladu se zásadami veřejnoprávního média. V části hlavní odpovědnosti a činnosti pracovní pozice je uvedeno, že zodpovídá za komplexní a vyvážené zpravodajství dané stanice, sestavuje na základě plánu priorit stanoveného šéfredaktorem a hlavním editorem plán vysílání a objednává příspěvky v CZP, případně v CVR, hodnotí a kontroluje jednotlivé příspěvky redaktorů a zpráveřů s cílem zajistit kvalitní, objektivní a vyvážené zpravodajství a celý program; poskytuje zpětnou vazbu spolupracovníkům, zodpovídá za obsah a formy příspěvků s platnými normami a zásadami média veřejné služby; garantuje nepřetržitým monitorováním relevantních zdrojů a jejich následnou analýzou odvysílání podstatných aktuálních událostí.
14. Zápis č. 8 veřejné schůze Rady Českého rozhlasu datovaný 20.8.2019 prokazující, že usnesením 69/19 vzala Rada Českého rozhlasu na vědomí Programové změny ČRo Vltava od roku 2020. Z tiskové zprávy žalovaného ze dne 21.1.2020 s označením Stanice Český rozhlas Vltava finalizuje programové změny; upravené vysílací schéma spustí v dubnu soud zjistil, že touto zprávou žalovaný informoval, že Český rozhlas Vltava nabídne od 1. dubna ve svém programu novinky, které nezklamou tradiční posluchače a zároveň mají potenciál oslovit nové publikum. Proměnou projde dle zprávy i zvuková grafika jediné tuzemské kulturní stanice, na nové verzi znělek pracuje hudebník T. D. známý jako novými staničními hlasy budou J. P. a V. N. Více živého vysílání, noční řada odvážné četby i nedělní hry z rozhlasového archivu. Vltavský kulturní proud krátkých publicistických příspěvků a hudby Mozaika se od dubna dle zprávy rozšíří až do desáté hodiny dopolední, odpoledne přinese také o dvě a půl hodiny živého kulturního mixu. Stanice bude pružněji reagovat na aktuální kulturní dění, zároveň nabídne užší a sehranější moderátorský tým, výrazně posílí role editorů vysílání.
15. 2. novela Podpisového řádu ve znění Řád/2016/03/GŘ//2 označená Podpisový řád a pravidla pro právní jednání Českého rozhlasu, účinná od 1.12.2018 včetně přílohy č. 3 označené jako personální a mzdová agenda potvrzují, že pracovní smlouvu a dokumenty související se změnou či ukončením pracovního poměru s výjimkou pracovních dokumentů PM2 až PM5 je oprávněn podepsat vedoucí PeV.
16. E-mail H. ze dne 21.8.2019 v 11:05 hod. s předmětem „představení plánovaných programových změn na Vltavě“ dokládá, že tímto H. informovala adresáty včetně žalobkyně, že na pondělní schůzce se bavili o plánovaných změnách na Vltavě. Pokud se adresáti nemohli schůzky zúčastnit a rádi by se o chystané úpravě schématu dozvěděli víc, necht' se obrátí na H. ráda se s nimi sejde nebo jim pošle detailnější informace. Zároveň informovala, že návrh změn prezentovala předchozí den na veřejné schůzi Rady ČRo, kdy odkázala na záznam jednání uveřejněný na webu Rady.

17. Dohoda o změně pracovní smlouvy ze dne 20.2.2020 ve vztahu k [redacted] J [redacted] B [redacted] prokazuje, že touto došlo ke změně pracovní smlouvy uzavřené mezi žalovaným a [redacted] J [redacted] B [redacted] dne 15.4.2005 s tím, že s účinností od 1.3.2020 měl [redacted] B [redacted] nově vykonávat pozici pracovníka dokumentace.
18. Z rozhodnutí o zaměstnancích, kteří se stávají v důsledku organizační změny nadbytečnými v podobě tabulky označené jako „původní stav a nový stav“ soud zjistil, že v této je uvedeno, že k 31.3.2020 se ruší 3 pracovní pozice redaktorů publicistiky, obsazené žalobkyní, P [redacted] S [redacted] a J [redacted] B [redacted], 1 pozice produkčního obsazená M [redacted] S [redacted], od 1.2.2020 se zřizují 2 pracovní pozice editorů, 1 pracovní pozice hudebního dramaturga a od 1.4.2020 1 pracovní pozice editora. Pod tabulkou je připojen text „souhlasím“ s datem 21.1.2020 a s nečitelným podpisem a razítkem žalovaného.
19. E-mail zasláný z adresy [redacted]@teamio.com žalobkyni dne 8.7.2019 s předmětem Čro – výběrové řízení včetně navazující komunikace dokládá, že žalobkyně a zaměstnanci žalovaného komunikovali ohledně výběrového řízení na pozici pracovník/pracovnice dokumentace a důvodů, pro které nebyla žalobkyně na uvedenou pozici vybrána.
20. Z e-mailové komunikace zasláné žalobkyni dne 25.6.2019 s předmětem Vzkaz, a to mj. J [redacted] A [redacted] B [redacted] B [redacted], D [redacted] Č [redacted], P [redacted] G [redacted], D [redacted] H [redacted] a dalším soud zjistil, že v tomto e-mailu žalobkyně adresáty informovala, že ruší původní rozpis [redacted] na prázdniny, původně měla příkaz jej zajistit, ale jelikož jí bylo minulou středu oznámeno, že k 8. červenci končí, připravila [redacted] do 19.7. Žalobkyně dále uvedla, že [redacted] měla velmi slušnou poslechovost často vyšší než Mozaika, spolu s Osudy byla od rána nejposlouchanějším pořadem. Není rozhodně pravda, že Mozaika nabrala posluchače a [redacted] je následně odradila, jak po programovém řediteli N [redacted] opakovala současná šéfredaktorka. V prostředí, kdy se po žalobkyni vyžadovalo, abych adresátům cenzurovala (ladila) scénáře a kontrolovala jejich dodržování přímou účastí při vysílání, by neuměla a nechtěla pracovat. Už v prvním měsíci po nástupu nového šéfa publicistiky začalo neopodstatněné a pro žalobkyni nepřijatelné zasahování do obsahu [redacted] zejména v souvislosti s hosty, u kterých hrozilo, že by mohli vyslovit svůj názor na nějakou kauzu.
21. Pracovní smlouva uzavřená mezi žalovaným a [redacted] Š [redacted] J [redacted] dne 8.7.2020 potvrzuje, že Š [redacted] J [redacted] měla dle smlouvy pracovat pro žalovaného od 1.8.2020, a to na pozici redaktora publicistiky, přičemž pracovní poměr byl sjednán na dobu určitou po dobu trvání mateřské a rodičovské dovolené paní A [redacted] R [redacted] nejdéle však do 31.7.2021.
22. Z výsledku svědkyně [redacted] J [redacted] H [redacted] soud zjistil, že od 1.2.2019 působí na pozici [redacted] stanice Českého rozhlasu Vltava. Na organizační změny na stanici Českého rozhlasu Vltava, které byly realizovány 21.1.2020, si velmi dobře pamatovala. S požadavkem na organizační změnu přišla svědkyně, neboť má na starosti stanici Vltava a její program. Dle svědkyně se jednalo o rozsáhlou organizační změnu, která souvisela s programem stanice. Na počátku této změny stála 10ti členná skupina, již byla členem. Členy byli i K [redacted] F [redacted], J [redacted] M [redacted] L [redacted] H [redacted], O [redacted] N [redacted]. Tato skupina se scházela v létě roku 2019. Ke konečné podobě změny došlo někdy v srpnu 2019, kdy následně svědkyně předstoupila před Radu Českého rozhlasu, která vzala informaci na vědomí. Schválili ji dále přímý nadřízený svědkyně pan N [redacted] a rovněž tak jí schválil generální ředitel Českého rozhlasu. Změna spočívala dle svědkyně mimo jiné v tom, že přidali živé proudové vysílání a tudíž byly potřeba nové pozice editorů. Na druhou stranu museli omezit počet jiných zaměstnanců, kdy již nepotřebovali tolik redaktorů publicistiky. Redaktor publicistiky připravuje dle svědkyně rozhlasové příspěvky, chodí do terénu, potřebuje umět rovněž stříhat. Editor plánuje program, jací hosté budou v příslušném programu, jaká témata budou probírána. Zajišťuje plynulý chod vysílání. Editor na stanici Vltava by měl mít dle svědkyně široký kulturní rozhled. Měl by zajistit vyváženost, být schopen vést tým jemu podřízených redaktorů publicistiky. Pozice editorů existovala i před organizační změnou,

níciméně dle svědkyně jich byl nedostatek. Před organizační změnou mohla mít stanice Vltava dle svědkyně přibližně 40 zaměstnanců, mezi které patřili i 4 editoři, 9 redaktorů publicistiky a 3 hudební redaktoři. Po změně mají 7 editorů a 6 redaktorů publicistiky. Hudební redaktoři zůstali. Práci redaktorů publicistiky zastávají dle svědkyně i externisté. Těch mají zhruba pořád stejně. Přispívají redakční práci tím, že se podílejí na tvorbě pořadů. Externisté dělají konkrétní příspěvek s tím, že dle svědkyně nepracují ve stejném režimu jako redaktoři publicistiky. Úkoly externistům ukládá vedoucí redakce kulturní publicistiky, příp. editor. O počtu editorů rozhodovala svědkyně. Kromě žalobkyně byly dle svědkyně zrušeny 3 další pozice. Byl ukončen pracovní poměr s P. S. s produkčním panem S. a s panem J. B. Dva z těchto zaměstnanců měli smlouvy na dobu určitou. O ukončení pracovních poměrů 4 zaměstnanců včetně žalobkyně v souvislosti s přijatými organizačními změnami rozhodovala svědkyně. Žalobkyni a panu J. B. byl nabídnut tzv. outplacement. Svědkyně předávala výpověď žalobkyni v přítomnosti dvou svědků, a to pana A. P. a paní R. K. Při předání výpovědi svědkyně stručně shrnula situaci, že žalobkyně jistě ví o chystaných organizačních změnách s tím, že se ruší některé pozice, a to pro nadbytečnost. Svědkyně popřela, že by důvodem pro přijetí organizační změny byly názory žalobkyně. Svědkyně na pozici šéfredaktorky nastoupila od 1.2.2019 s tím, že organizační změna byla účinná od dubna 2020. Před 1.2.2019 působila sama od roku 2017 na pozici editorky. Editorkou se stala poté, co působila od roku 2005 na pozici redaktorky. Svědkyně měla za to, že žalobkyně předpoklady pro výkon pozice editora nespĺňovala. Dle svědkyně by měla mít širší kulturní přehled a měla by být schopna zaujmout nestranné hodnocení. Také nebyla přesvědčena o tom, že je týmovým hráčem. Mezi svědkyní a žalobkyní působil ještě vedoucí redaktor kulturní publicistiky, a to pan A. P. Svědkyně měla za to, že žalobkyně i moderovala, což mohla dělat i nadále externě. Věděla o tom, že dělala pořad. Pro tento pořad navrhovala žalobkyně dle svědkyně hosty. Svědkyně následně dospěla k závěru, že by tento pořad měl mít svého editora, přičemž žalobkyně mohla i nadále pořad moderovat. Editoru chtěla proto, aby tento pořad někdo vedl, dohlížel na dramaturgii pořadu. Rozhodnutí o organizační změně bylo přijato v rozhodnutí o organizační změně, které musel stvrdit generální ředitel. Toto řešilo dle svědkyně personální oddělení.

23. Z výslechu svědka P. G. bylo soudem zjištěno, že od roku 2018 pracuje u žalovaného na pozici slovesného dramaturga, i když tuto pozici vnímal jako tzv. šéfdramaturga, kdy byl členem vedení stanice zodpovědným za obsah literární části vysílání. Na této pozici působil v zásadě od nástupu pana P. H. Po nástupu H. mu tato sdělila, že se svědkem nechce spolupracovat. Svědek byl přesunut do výroby, do tvůrčí skupiny drama a literatura. Ke změně jeho pracovní smlouvy však nedošlo. Svědek s přesunem nesouhlasil, nicméně bylo to jedno. Stal se v zásadě řadovým slovesným dramaturgem. Tyto pozice se lišily, neboť předtím pořady nepřipravoval. V zásadě vedl tým a činil administrativní úkony. Aktuálně fyzicky vyrábí literární scénáře, vyrábí dané pořady. Pokud se měl svědek vyjádřit k náplni práce redaktora publicistiky, tak uvedl, že je to celkem těžké. Je to určeno typem pořadu, o který se jedná. Např. u editorů publicistiky a u Mozaiky tyto přejímají dle svědka příspěvky. Jinak v zásadě redaktor publicistiky dle svědka běhá a dělá samotné příspěvky. Pokud jde o stanici Vltava, tak na této může být pozice editora a dramaturga dle svědka v zásadě stejná. Vzhledem k tomu, že vznikla údajně potřeba funkčního a pojmového systému, tak se liší práce editora a redaktora publicistiky, nicméně jejich náplň dle svědka přesahuje. Redaktoři publicistiky v některých případech i moderovali a mohli v zásadě někdy vykonávat i editorskou práci. Žalobkyně byla za působení P. H. dle svědka moderátorkou. Byla zodpovědná i za tým moderátorů. Svědek současně věděl o tom, že vymyslela pořad. Za tento pořad byla zodpovědná a ve vztahu k tomuto v zásadě dělala i editorskou práci, tzn. že tvořovala pořad jako celek. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně angažovala v kauze P. F. tak byla dle svědka nervózní. Nevěděla o svém dalším působení u Českého rozhlasu, neboť zastávala něco jiného, než vedení. V létě 2019 žila v nejistotě, zda bude moci pokračovat. Následně začala působit jako redaktorka publicistiky

pořadu Mozaika. Právě probíhala programová změna, která se měla spouštět následně, kdy část byla spuštěna 1.4.2020 a část později. Na základě tohoto bylo dle svědka zrušeno i místo žalobkyně. Na základě zkušeností svědka měl tento za to, že žalobkyně je schopna vést tým, že má řídicí schopnosti. Vztah žalobkyně a paní H. [redacted] popsal svědek jako velmi emotivně vypjatý. Toto měl možnost zaznamenat během středečních porad, které byly svědkovi nepříjemné. Na těchto poradách docházelo k hádkám dotyčných osob. Pokud se měl vyjádřit ke kauze P. [redacted] F. [redacted] uvedl, že na základě této kauzy nabyli dojmu, že ztrácí podporu vedení Českého rozhlasu, neboť radní napadli jejich vysílání. Generální ředitel je nepodpořil, ale naopak dospěl k závěru, že pochybili. Vzhledem k tomu, že pozice P. [redacted] F. [redacted] byla dle svědka oslabena, tak žalobkyně s dalšími lidmi zorganizovali podpisovou akci [redacted]. Svědek nebyl přítomen žádnému jednání, v rámci kterého by byl činen nátlak na žalobkyni v souvislosti s kauzou P. [redacted] F. [redacted]. Pokud se měl svědek vyjádřit k roli externistů, uvedl, že např. pro programovou řadu [redacted] mohlo ve vztahu k tomuto programu působit kromě žalobkyně dalších 9 moderátorů, přičemž nikdo z těchto moderátorů nepůsobil jako zaměstnanec. U jiného pořadu, který vytváří svědek, využívá např. 10 externistů. Pokud jde o proudový pořad, který je vysíláný v ranních hodinách, tak tento spolupracuje dle odhadu svědka např. s 5 až 10 externisty. Svědek se účastnil výběrového řízení na pozici šéfredaktora stanice Vltava. Šéfredaktorkou se stala [redacted] H. [redacted] se kterou má napjatý vztah. Podléhá jinému nadřízenému. Informace, které má do 1.4.2019, má z pozice vedení, kdy posléze již u toho přítomen nebyl a informace má tudíž zprostředkované. Svědek nebyl ani u organizačních změn, ani u programových změn, které proběhly následně. Pokud šlo o editorskou činnost žalobkyně, tak ta byla dle svědka zodpovědná za to, co v pořadu je, kdo tam přijde.

24. Z výsledku svědka J. [redacted] H. [redacted] soud zjistil, že je zaměstnancem žalovaného na pozici odborný redaktor archivu. Současně je od roku 2017 předsedou odborové organizace ROZO - rozhlasové odborové základní organizace působící u žalovaného. Role odborové organizace vyplývá dle svědka z kolektivní smlouvy, která současně reflektuje i zákoník práce. S odborovou organizací je povinnost projednat dání výpovědi a je pro to stanoven i určitý termín, nicméně ani zákoník práce dle svědka nestanoví následky pro případ negativního stanoviska. K ukončení pracovního poměru žalobkyně došlo dle svědka v lednu nebo v únoru 2020, kdy byli paní K. [redacted] v lednu 2020 informováni o tom, že se na stanici Vltava chystá od dubna reorganizace, že má dojít ke změně vysílacího schématu a v té souvislosti, že dojde k výpovědím. V momentě, kdy byli informováni o reorganizaci, konkrétní jména neobdrželi. Tato obdrželi až o něco později s tím, že jim bylo paní K. [redacted] sděleno, že se jména dozví, až se dotýční o výpovědích dozvědí. Poté obdrželi informaci, že se to bude týkat i žalobkyně. Žalobkyně byla v té době dle svědka samozivitelkou, kdy pečovala o 3 nezaopatřené děti. V této souvislosti se vyjádřili, že by na tuto skutečnost měl být brán zřetel, že by jí měla být nabídnuta u žalovaného jiná příležitost. Svědek věděl, že žalobkyni byla nabídnuta možnost konzultace s odborníkem, a to prostřednictvím tzv. outplacementu. Úkolem tohoto postupu mělo být hledání možností jiného uplatnění. Žalobkyně se dle svědka přihlásila u žalovaného do výběrového řízení. Údajně však nepředložila veškeré údaje na pozici, která měla být v útvaru APF. Pokud byl svědek dotázán na to, zda bylo zcela standardní, že jim nebyla sdělena jména osob, jichž se měla reorganizace týkat, uvedl, že to zcela standardní nebylo, ale nebylo to rovněž zcela ojedinělé. V několika případech jim byla sdělována jména až dodatečně. Ve vztahu k organizačním změnám zpravidla obdrželi vždy i písemnou formu tabulky se zachycením organizačních změn a s uvedením konkrétních jmen zaměstnanců, jichž se organizační změny týkají. Tyto tabulky obdrželi zpravidla po informování dotyčných zaměstnanců ze strany vedení. Svědek věděl, že příslušné organizační opatření z roku 2020 se týkalo i pana B. [redacted] s tím, že dostal výpověď. Nicméně následně se dle svědka domluvil právě u útvaru APF na výkonu jiné pozice. Pokud šlo o situaci, kdy dochází k propouštění zaměstnanců a následně je s těmito zaměstnanci i nadále spolupracováno jako s externími pracovníky, k tomu uvedl, že toto zaregistrovali již při optimalizaci, která probíhala u žalovaného v roce 2017 nebo 2018. Obecně s takovým postupem nesouhlasili s tím, že

navrhovali, aby k takovému postupu docházelo případně až po důkladné analýze. Po předmětné optimalizaci již k uvedenému postupu tolik dle svědka nedochází. Ve vztahu k pozici žalobkyně svědek uvedl, že tato nebyla obsazena nikým jiným. Byla zrušena. Byli přijati editoři, což je podle svědka funkce trochu odlišná. Není však zcela schopen toto odlišit. Toto je dle svědka spíše otázka na šéfredaktorku. Pokud byla svědkovi předstředěna listina na č.l. 15 a následujících, k této uvedl, že se jedná o zápis z konkrétní schůze, která se konala. Na této schůzi jim byl oznámen záměr o organizačních změnách. Pokud byl svědkovi předstředěn pátý odstavec na č.l. 16, uvedl, že je možné, že se neoficiálně dozvěděli, že organizační změny se mají týkat i žalobkyně. Pokud byla svědkovi předstředěna listina na č.l. 19, jedná se dle svědka o dodatek, kdy byli informováni o konkrétních jménech zaměstnanců, jichž se organizační změna týká. Tato jim sdělila paní K. Pokud byla svědkovi předstředěna listina na č.l. 152, potvrdil, že tato tabulka jim byla zaslána a pravděpodobně ji viděli až 24.1.2020.

25. Z výslechu svědkyně R. K. bylo soudem zjištěno, že je vedoucí personálního oddělení žalovaného. Stanice Vltava měla být dle svědkyně podrobena restrukturalizaci. Věděla o nové struktuře pozic. Současně měla informaci o tom, jak je stanice v tehdejší době obsazena. Přemýšlela o tom, koho se předmětná změna asi bude týkat. Dle svědkyně bylo nutné vše procesně nastavit. Současně bylo nutné naplánovat setkání s odborovou organizací. Svědkyně si následně telefonovala osobně s předsedou, který schůzku naplánoval. Tentokrát to bylo dle svědkyně atypické. Paní H. představila změny na programové radě Českého rozhlasu. Současně byly změny předstředěny dle svědkyně i na Radě Českého rozhlasu. Změna byla dlouhodobě plánovaná, a to z důvodu nízké poslouchovosti stanice. Mělo se jednat o velkou změnu. Koncept měl být zcela nový. Šéfredaktorka měla dle svědkyně za úkol koncept naplnit. Svědkyni bylo šéfredaktorkou oznámeno, jaké pozice se budou rušit, kterých zaměstnanců se to bude týkat a jaké nové pozice bude nutné vytvořit a obsadit. Pokud byla informovat o záměru odborovou organizací, již v té době věděla konkrétní jména zaměstnanců. Změnu bylo nutné dle svědkyně učinit, neboť Vltava v té době již měla stejnou strukturu poměrně dlouhou dobu. Ještě v roce 2008 došlo ke snížení počtu zaměstnanců, kdy bylo zrušeno 112 pozic. Svědkyně z toho měla živou zkušenost. Filozofie svědkyně je taková, že se snaží zaměstnance uplatnit někde na jiné pozici. Při neformální diskusi na poradě nebyl o žalobkyni projevem dle svědkyně zájem. Obecně platí ve vztahu k uplatnění těchto osob, že nejprve probíhá tzv. inner placement, tzn. vnitřní přeskupení a případně následně outplacement, kdy je pro tento účel najatá kariéerní poradkyně, se kterou zájemce vede rozhovor a poradkyně následně na trhu hledá pro zájemce práci. Nabídka outplacementu provádí vždy. Pokud jde o uplatnění inner placementu, v případě žalobkyně nebyla pro tuto dle svědkyně žádná vhodná pozice aktuálně volná. Toto diskutovala s ředitelem deseti divizí. Svědkyně věděla, že žalobkyně měla zájem o pozici pracovníka dokumentace v útvaru APF, kdy bylo nutné zcela specifické know-how pro výkon této pozice. K tomuto došlo dle svědkyně ještě před výpovědí. Žalobkyně dle svědkyně zájem o inner placement neprojevila. Pokud šlo o nabídnutí pozice panu B. věděla svědkyně o tom, že měl jiné zkušenosti a považuje za přirozené, pokud si vedoucí zaměstnanec vybere profesně zdatnějšího. Svědkyně se účastnila předání výpovědi. Dále byla přítomna šéfredaktorka a pan A. P. Výpověď předávala dle svědkyně paní šéfredaktorka. Proběhlo to v kanceláři paní šéfredaktorky. Žalobkyně odmítla výpověď podepsat. Svědkyně potvrdila, že při předání výpovědi uvedla: „zpytujte svědomí, zda jste si to svými postoji nezasloužila“ s tím, že k tomuto doplnila, že se od členů odborové organizace neformálně dozvěděla, že se žalobkyně nechovala ke svým kolegům příliš hezky a z tohoto důvodu někteří zaměstnanci odešli, případně se přesunuli do jiných oddělení či to odnesli i na zdraví. Pokud měla svědkyně uvést, co je předmětem činnosti redaktora publicistiky, uvedla, že je to výkonný člověk, připravuje příspěvky, působí v terénu. Oproti tomu editor vytváří dle svědkyně koncepci vysílání. Měl by mít nadhled. Měl by být schopen zorganizovat proporcionální zastoupení příspěvků, aby to odpovídalo pozici veřejného média. Svědkyně nevěděla, zda by byla žalobkyně vhodná pro pozici editora. Pokud se měla vyjádřit k výkonu činnosti jednak redaktorů publicistiky a jednak editorů prostřednictvím

externí spolupráce, uvedla, že pro účely nové koncepce stanice Vltava je účelnější, když jsou některé činnosti redaktorů publicistiky a editorů zajišťované prostřednictvím externích spolupracovníků, a to mimo jiné i s ohledem na větší konkurenci. Pokud byla dotázána na to, zda nebylo možné učinit organizační změny na úkor externích spolupracovníků, uvedla, že v dané situaci nebylo možné ochránit zaměstnance na úkor předmětné koncepce. K důvodům rušení pozic redaktorů publicistiky a tvorbě nových pozic editorů svědkyně uvedla, že editoři měli naplňovat novou koncepci, která byla představena i Radě Českého rozhlasu. Žalobkyně dle svědkyně působila na pozici hlasatele a následně redaktorky publicistiky. Svědkyně podepisuje jako vedoucí personálního oddělení všechny výpovědi. Její oprávnění k podpisu výpovědi vyplývá z podpisového řádu. Žalobkyně dle svědkyně odmítla převzít výpověď, držela však dokument v ruce. Svědkyně se domnívala, že současně s předáním výpovědi došlo k informování žalobkyně o přijatém rozhodnutí. Pokud byla svědkyni předestřena listina na č.l. 106, uvedla, že se jedná o rozhodnutí o příslušné organizační změně včetně č.l. 107. Tyto dokumenty vyhotovovala kolegyně svědkyně. Rozhodnutí o konkrétních jménech, na které je odkazováno, bylo činěno dle svědkyně formou plachty. Jednalo se o velkou A3, kdy tato byla vytvářena s každou organizační změnou. Plachtu vytvářely současně s ostatními dokumenty. Pokud byla svědkyni předestřena listina na č.l. 152, uvedla, že se jedná o předmětnou plachtu, o které hovořila. Svědkyně nevěděla, kolik redaktorů publicistiky zůstalo na stanici Vltava. O propuštění žalobkyně rozhodla dle svědkyně šéfredaktorka. Po zrušení míst redaktorů publicistiky byly využívány dle svědkyně příspěvky z archivu nebo případně externích přispěvatelů. K dotazu, z jakého důvodu nebyla nabídnuta žalobkyni pozice editora, uvedla, že žalobkyně nikdy editorkou nebyla. Dle svědkyně se jedná o trochu jinou funkci, než kterou vykonávala. Rozhodovala o tom současně šéfredaktorka. Informování o outplacementu proběhlo dle svědkyně již při předání výpovědi žalobkyni. Na místa nově zřízených editorů nebyla vyhlášena výběrová řízení. Dotyčné osoby oslovila dle svědkyně napřímo H. H. a to na základě zkušeností z dlouhodobé spolupráce. K výpovědi, která byla předávána panu B. svědkyně uvedla, že mu byla sdělena možnost jiné pozice, neboť pan B. byl velmi dobře v Českém rozhlasu znám. Dlouhodobě vykonával pozici redaktora vážné hudby na stanici Vltava. Při předmětné organizační změně, kdy byla zrušena pozice žalobkyně, došlo dle svědkyně celkově ke zrušení tří míst redaktorů publicistiky, nicméně všechny pozice redaktorů publicistiky zrušeny nebyly.

26. Z výsledků svědka J. B. bylo soudem zjištěno, že v době organizační změny, když byl ukončen pracovní poměr se žalobkyní, pracoval v pozici redaktora publicistiky v redakci vážné hudby. Výpověď obdržel stejný den jako žalobkyně. Bylo mu nabídnuto místo na jiné pozici. Svědek následně jednal s vedoucí výroby a během týdne se rozhodl tuto pozici přijmout. Aktuálně vykonává pozici pracovníka dokumentace, a to v jiné divizi, která je i méně platově ohodnocena. Převzetí výpovědi podepsal svědek asi čtvrt hodiny po žalobkyni. Od paní H. se dozvěděl o místě v hlavním katalogu. Měl týden na rozmyšlenou. Z pragmatických důvodů pozici přijal. O pozici hovořil rovněž s vedoucím katalogu. Následně pracovní otázky řešil s paní K. kdy proběhla dle svědka skartace výpovědi a byl sepsán dodatek k jeho pracovní smlouvě. Byl mu sdělen důvod výpovědi. Bylo jim oznámeno, že dojde k reorganizaci. Nečekal však, že to zasáhne i pozici svědka. Redakce vážné hudby procházela dle svědka proměnou. V redakci byli 3. Řízením byl pověřen svědek. Byl vyhlášen konkurz na vedoucího redakce. Tento konkurz vyhrál pan M. Svědek působil v pozici redaktora. Přesto svědek očekával změny. Pokud byl svědek dotázán na to, zda by žalobkyně s ohledem na svoji kvalifikaci zvládla výkon pozice svědka, tak se domníval, že ano. Pokud byl svědek dotazován na to, zda došlo ke konfliktu žalobkyně s paní H. či s vedením Českého rozhlasu, uvedl, že žalobkyně byla výrazným stoupencem pana F. Organizovala webové stránky a demonstraci na jeho podporu. Pokud se měl svědek vyjádřit, zda by žalobkyně byla schopna vykonávat pozici editorky, jedná se dle svědka o složitější otázku. Editor připravuje dle svědka denní editorské zpravodajské bloky, organizuje příspěvky. Svědek se domníval, že žalobkyně by nebyla ideálním typem pro výkon této pozice. Věděl, že působila na pozici moderátorky, byla hlasatelkou. Věděl,

že vykonávala redaktora publicistiky. Pokud se jedná o editora denního vysílání, tak tuto pozici by dle svědka mohla vykonávat. Vycházel ze své zkušenosti v Českém rozhlasu, kdy pracoval původně jako redaktor publicistiky v redakci zpravodajství a publicistiky a byl v kontaktu s editorem denního vysílání. Náplň práce editorů však byla dle svědka různorodá, kdy H. měla velkou svobodu ve vztahu k určení náplně práce. Svědek se vytváření pracovních náplní pro tyto pozice neúčastnil. Externí spolupracovníci jsou na Vltavě dle svědka využíváni, a to i hlasatelé, kterých může být 5 až 8. Jinak jsou jich dle odhadu svědka řádově celkem desítky. Před výpovědí komunikoval se žalobkyní přibližně o 2 hodiny dříve, kdy mu dala echo, že dostane výpověď. Následně se bavili. Svědek nevěděl, zda byla žalobkyní nabídnuta jiná pozice. Pokud se měl svědek vyjádřit k jeho povědomí o programových změnách na stanici Vltava, uvedl, že o některých změnách věděl, ale moc je nechtěl poslouchat. Čekal na jejich konečnou podobu. Výpověď mu byla předána v kanceláři paní H. Měl za to, že to bylo v pondělí odpoledne, kdy byl vyzván asistentkou, aby se zastavil u paní H. Výpověď mu byla předávána v 15:30 hod., kdy již přes sklo viděl, že v kanceláři je přítomna žalobkyně. Při předání výpovědi svědkovi byla přítomna rovněž paní K. Předání bylo dle svědka velmi stručné. Výpovědi byl zaskočen. Příliš nediskutoval. Podepsal převzetí a odešel. Výpověď mu nebyla přečtena. Přečetl si jí až posléze. Dřív byl však informován o nové pozici. Bylo mu sděleno, že dostává výpověď, že je to z organizačních důvodů. Svědek si následně tyto organizační důvody domýšlel. Nevěděl, kterých pozic se to konkrétně týká. Při předání výpovědi mu bylo obecně sděleno, že se uvolnilo místo v katalogu a svědek se následně na tuto pozici sám informoval. Se stanicí Vltava spolupracuje rovněž externě.

27. Z výslechu svědka A. P. bylo soudem zjištěno, že programové změny souvisely s nástupem nové šéfredaktorky. K tomu došlo v únoru 2019. Měla za úkol revidovat program, kdy se za tímto účelem vytvořila pracovní skupina pod vedením pana N. Svědek byl rovněž členem předmětné skupiny. Tato se dle svědka scházela přibližně dva měsíce v červnu a červenci roku 2019. Výsledkem schůzek bylo upravené vysílací schéma. Dle svědka měly být vytvořeny některé nové formáty pořadů, některé formáty končily. Principem této změny mělo být posílení živého vysílání stanice, kdy vysílání bylo rozděleno na dva ucelené bloky. Tato změna byla prezentována jednak na programové radě, a pak následně i na Radě Českého rozhlasu. Cílem bylo začít vysílat podle nového schématu od 1.4.2020. S tím souvisely i přípravy této změny. Dle svědka bylo potřeba provést organizační změny, kdy u živých bloků byla třeba součinnost s editorem a v důsledku této skutečnosti tudíž bylo potřeba tuto oblast posílit. Ke konci roku 2019 došlo k finalizaci předmětné změny a mělo dojít ke změně pozic. V té době byla struktura stanice taková, že měli dva editory a šest redaktorů publicistiky. Svědek k tomu upřesnil, že dva editoři byli proudoví. Současně upozornil i na skutečnost, že se měnila i samotná technologie vysílání. Pokud měl svědek popsat pozici redaktora publicistiky, jednalo se dle svědka o výkonnou složku, kdy dotyčný zaměstnanec připravuje příspěvky, natáčí reportáže, pracuje v plánovacích cyklech, např. týdenních, či měsíčních. Redaktor publicistiky spolupracuje s editorem. Proti tomu je editor dle svědka řídicí pozicí. Musí naplánovat obsah vysílání, postarat se o výrobu, schválit příspěvky a při této činnosti spolupracuje s dalšími pozicemi. Po schválení programových změn proběhl celorozhlasový meeting. Bylo vytvořeno schéma ve formě tabulky. Příprava tohoto schématu probíhala dle svědka několik měsíců. Věděl o tom, že redaktoři byli vyzváni, aby se k tomuto případně vyjádřili, resp. vznesli své připomínky. Žalobkyně nic k editorské činnosti dle svědka neuváděla. Pokud byl svědek dotazován, z jakého důvodu měl být ukončen pracovní poměr se žalobkyní, uvedl, že potřebovali dva editory navíc. V této věci měla dle svědka rozhodující slovo šéfredaktorka, kdy sáhli po osvědčených zaměstnancích. Na editorské místo nastoupila L. M. Ta se vracela po mateřské dovolené. Druhým novým editorem se stal pan K. Ten měl dle svědka již velkou zkušenost s hudebním selektorem, kdy tato technologie byla využívána při vysílání, a to za účelem zařazení hudby do vysílání. Pokud se měl svědek vyjádřit ke všem personálním změnám, věděl o čtyřech změnách. Dva zaměstnanci měli dle svědka termínovanou smlouvu a dále měli být propuštěni pan B.

a paní žalobkyně. Věděl o tom, že paní žalobkyně pracovala v rozhlase přibližně 20 let. Původně pracovala dle svědka jako hlasatelka. V roce 2017 se stala redaktorkou pořadu [REDAKCE]. Po nástupu svědka, tento prováděl audit formátů, kdy měl schůzku i se žalobkyní, a to ve vztahu k fungování pořadu [REDAKCE]. Dle svědka se jednalo o živě vysílaný pořad. S ohledem na tuto skutečnost měl tudíž za to, že žalobkyně by měla být vždy přítomna vysílání pořadu. V některých případech se však dle svědka stalo, že přítomna nebyla. Historicky neměl pořad [REDAKCE] svého editora. Tohoto měl až od 7.7.2019. Přesto svědek po žalobkyni požadoval, aby byla přítomna vysílání a aby byla odpovědná za obsah živého vysílání. Na tomto se zásekli. Řešili to následně i se šéfredaktorkou s tím, že dospěli k závěru, že k pořadu chtějí rovněž editora. Se šéfredaktorkou se shodli na tom, že žalobkyně není správným typem pro editorskou práci. Svědek měl za to, že žalobkyně editorku nedělala. Pokud byl svědkovi představen e-mail žalobkyně ze dne 25.6.2019, uvedl, že byla řešena záležitost kolem [REDAKCE] s tím, že nastoupí editor a v návaznosti na to poslala žalobkyně předmětný e-mail s tím, že v takovém prostředí nechce pracovat. Pokud se měl svědek vyjádřit k tzv. kauze [REDAKCE] jednalo se o zcela jinou záležitost. Proběhlo to dle svědka někdy v létě roku 2018, kdy se v návaznosti na vysílaný pořad ozvala veřejnost. Řešila to následně Rada Českého rozhlasu. Vznesla se mediální bouře. Řešil to i radní pan K [REDAKCE]. Interně se však nic nezměnilo. Nadále s tvůrci daného pořadu spolupracují. Jednalo se v zásadě toliko o mediální kauzu. Svědek měl za to, že žalobkyně ani v kauze nijak nefigurovala. Svědek upozornil na to, že nyní se vysílá pořad Četba s hvězdičkou. Pokud se měl vyjádřit ke kauze iniciativy [REDAKCE] tak o tomto věděl toliko, že někdy na podzim roku 2018 se ho několik lidí dotazovalo na situaci na stanici Vltava. Jejich dotazy ohledně ohrožení vysílání byl překvapen. Nic o tom nevěděli. Svědek si rozhodně danou iniciativu nespojoval s paní žalobkyní. Předmětná iniciativa nebyla ani interně projednávána. Svědek měl za to, že tato souvisela nějakým způsobem i s koncem mandátu pana H [REDAKCE]. Pokud šlo o výběr žalobkyně, působí svědek na pozici vedoucího redakce, tzn., že výběr prováděla dle svědka šéfredaktorka, kdy v této souvislosti spolupracovala s personálním oddělením. Svědek v té věci vůbec nefiguroval. Pokud byl svědek dotazován na samotné předání výpovědi žalobkyni, potvrdil, že tomuto byl přítomen. Došlo k tomu někdy na konci ledna v průběhu odpoledne v kanceláři šéfredaktorky. Přítomna byla rovněž paní K [REDAKCE]. Paní šéfredaktorka dle svědka předložila žalobkyni výpověď. Stručně uvedla důvody organizační změny, že se ruší místa redaktorů publicistiky a jsou nově zřizována místa editorů s tím, že k ukorčení pracovního poměru vybrala žalobkyni. Žalobkyně výpověď nepřevzala. Z tohoto důvodu jí podepsali jako svědci. Následně proběhla dle svědka menší diskuze. Žalobkyně dle svědka sdělila něco v tom smyslu, že vyhazují matku samoživitelku. Debata byla mírně emotivní. Paní K [REDAKCE] se následně se žalobkyní bavila, že by se měly do týdne sejít a dohodnout se na postupu. Pokud byl svědek dotazován na to, zda bylo obsazeno místo žalobkyně, uvedl, že některé pozice jsou vykonávány u žalovaného v zaměstnaneckém poměru, např. editor, některé pozice jsou vykonávány externě, např. pozice moderátora. Současně spolupracují s desítkami externistů, kteří zpracovávají recenze, glosa. Je to zcela běžný způsob práce, kdy je možné tyto osoby zaplatit honorářem. Nicméně nikdo jiný dle svědka na místo žalobkyně obsazen nebyl. Pokud byl svědek dotázan na spolupráci s panem H [REDAKCE] věděl, že např. v letošním roce dělal na Českém rozhlasu pořad [REDAKCE]. Svědek měl za to, že nadále s Českým rozhlasem spolupracuje. Pokud byl svědek dotázan na pořad [REDAKCE] věděl o tomto pořadu, že se vysílá x let. Tento typ programu byl na Českém rozhlasu vždy. Dle svědka se měnil toliko název. Pokud byl svědek dotazován na svůj profesní postup související s nástupem [REDAKCE] H [REDAKCE] na pozici šéfredaktorky, uvedl, že působil na pozici editora. Po odchodu pana K [REDAKCE] se stal vedoucím redakce. Tuto pozici zastával již předtím u pana H [REDAKCE]. Pokud byl svědek dotazován na skutečnost, zda byla u předání výpovědi žalobkyni nabídnuta někým jiná pozice, uvedl, že si nepamatuje, že by byla žalobkyni nabídnuta jiná pozice. U předání výpovědi panu B [REDAKCE] přítomen nebyl. Věděl však, že následně přijal pozici v archivu. Svědek jeho situaci neřešil, neboť řešil publicistiku. Pan B [REDAKCE] spadl pod vedoucí hudební redakce. Pokud byl svědek dotazován na to, zda paní K [REDAKCE] při předání výpovědi žalobkyni

vedla, aby žalobkyně zvažila, zda si to pro své postoje nezasloužila, uvedl, že ví, že debata se žalobkyní byla mírně emotivní, kdy se žalobkyně dotazovala něco ve smyslu: „A co vy byste dělala na mém místě“, kdy v reakci na to paní K. dle svědka uvedla: „Asi bych se zamyslela nad tím, co jste dělala“. Pokud byl svědek dotazován na audit činnosti žalobkyně, tak v rámci tohoto auditu měla žalobkyně připravit podklady. Následně proběhla debata, ze které nebyl vyhotoven žádný písemný výstup. Svědek si pro tento audit připravil rovněž svoje podklady a poznámky a společně o tomto debatovali. Na základě tohoto auditu měl svědek k práci žalobkyně výhrady. Tyto však nebyly zpracovány písemně. Jejich rozhovor trval přibližně 2 hodiny. Pokud byl svědek dotazován na působení komise, jejímž byl členem, upřesnil, že se jednalo o komisi pro programové změny. Pokud se jednalo o organizační změny, tak k tomuto žádná pracovní skupina dle svědka vytvořena nebyla. K tomuto se účastnil výlučně jednání se šéfredaktorkou, kdy žalobkyní na pozici editorky nepodporoval. Pořad neměl dle svědka editora, ale toliko odpovědnou redaktorku a tou byla žalobkyně. Svědek zjistil, že tento pořad běží v podstatě samovolně, nicméně měl za to, že za tento pořad by měl mít odpovědnost redaktor, kterým byla žalobkyně. Toto měla dle svědka zajišťovat žalobkyně. Tušili, že žalobkyně toto nezajišťovala. Svědek to zjistil v dubnu. Současně věděli o tom, že např. pan F. propustil editora bez náhrady. Nicméně situace ve věci pozic se stále vyvíjela. K tomu svědek uvedl, že např. dříve nebyli žádní editoři a toto bylo nutné změnit. Pokud šlo o odpovědného redaktora, tento byl dle svědka zodpovědný za jiný způsob odbavení. Oproti tomu byl popis práce editora jasnější. Pořad měla na starosti odpovědná redaktorka a současně zde působili moderátoři. Editorický prvek zde původně dle svědka nebyl. Chyběl zde i rovněž prvek odbavení. Žalobkyně toto odmítala s tím, že předmětnou činnost považuje za cenzuru. Pokud se měl svědek opětovně vyjádřit k tomu, jaké pozice měly být v rámci organizačních změn ukončeny, věděl, že byl ukončen pracovní poměr s panem S. resp. ten měl termínovanou smlouvu, rovněž tak pan S. Dále byly ukončeny pracovní poměry žalobkyně a panu B. Nicméně ve vztahu k němu svědek nevěděl, zda byl jeho pracovní poměr ukončen. Pokud byl dotazován na to, jak byla nahrazena práce redaktorů publicistiky, uvedl, že v živém vysílání je používáno málo příspěvků. Od 1.4.2020 mají již jiné schéma. Pokud byl svědek dotazován na využívání externistů, uvedl, že tyto externisty využívají již 20 let. Na pozici redaktorů publicistiky působí dle svědka aktuálně 6 lidí. Žádné další redaktory publicistiky nepřibírali. Pokud byl svědek dotazován na paní R. ta odešla dle svědka na mateřskou dovolenou a je za ní zástup. Pokud byl svědek dotazován na tlak na snižování počtu zaměstnanců, uvedl, že v průběhu jeho působení u Českého rozhlasu docházelo k mnoha změnám. Toto bylo řešeno převážně na úrovni šéfredaktorů. Ve vztahu k vysílání pořadu svědek uvedl, že nešlo jenom o to tento pořad poslouchat, ale být rovněž přítomen přímo v kancelářích Českého rozhlasu, kdy žalobkyně některé dny přítomná u vysílání nebyla. Žalobkyně odůvodňovala svou nepřítomnost u pořadu tím, že vykonává jednak redaktorku publicistiky a dále má i organizační služby ve vztahu k hlasatelům, kdy současně i moderovala, a v této souvislosti si tudíž vybírala náhradní volno. Žalobkyně měla tudíž zcela atypický úvazek. Pokud šlo o kauzu svědek uvedl, že nebyl přizván k žádné schůzce. Působil v té době v pozici editora. Pokud se měl vyjádřit ještě k paní R. ta odešla dle svědka na mateřskou dovolenou v polovině června. Svědek se to dozvěděl až v květnu příslušného roku. Pokud byl svědek dotazován na to, zda na stanici Vltava byla pozice odpovědného redaktora, k tomu uvedl, že tato pozice nebyla. Byla toliko pozice buď redaktora publicistiky, příp. editora. Bylo tomu tak i v minulosti. Pokud byl dotazován na sobotní víkendovou řadu, uvedl, že tento program nemá svého editora a osobou odpovědnou za tento pořad je paní M. tj. redaktorka publicistiky. Princip práce editora je dle svědka schvalování scénářů, kdy se jedná o kontrolní prvek. Pokud byl svědek dotazován na paní K. ta dle něj začala dělat. Po odchodu žalobkyně již nepřispívala, dostala jinou práci. Při organizačních změnách byla paní K. redaktorkou publicistiky, a tou je dle svědka i nadále. Je odpovědná za přípravu pořadu. Svědek aktuálně působí na pozici vedoucího redakce kulturní i publicistiky. Od roku 2008 do roku 2014 působil jako vedoucí jiné redakce. Poté se stal

H. Vytvořil se kreativní tým, ve kterém byl mimo jiné pan H., pan M., paní F., pan P. Jednalo se o deset lidí. Scházeli se přibližně 2 až 3 měsíce, kdy byla vytvořena nová strategie, a to pro dalších 3 až 5 let. Šéfredaktorce byla uložena povinnost, aby změny realizovala. Tyto byly následně představeny Radě Českého rozhlasu a programové radě, která tyto změny schválila. Současně bylo potřeba provést v této souvislosti personální reorganizaci, kdy mělo být využito více živého programu. Svědek měl za to, že někdy na podzim r. 2019 se 2x sešla organizační komise, která probírala personální změny související s programovými změnami. Paní H. byl předložen návrh, u kterého bylo nutné upravit personální strukturu. U toho byl svědek přítomen. Měly být rušeny nějaké pozice a nové pozice vytvářeny. Personálie neřešil. Toto si řešila paní šéfredaktorka H. Svědek s ní v tomto směru pouze komunikoval. Sdělila mu svojí představu a svědek ji následně odsouhlasil. Původně působilo na stanici dle svědka 9 redaktorů publicistiky. 3 místa byla dle svědka zrušena a místo toho byly vytvořeny editorské pozice. Svědek věděl, že ve vztahu k rušení míst řešili jednak pana S. žalobkyni a pana B. Řešili rovněž, zda pro ně mají nějaké jiné uplatnění. Propuštění z organizačních důvodů bylo řešeno dle svědka kolektivní smlouvou. K panu B. uvedl, že pro něj šánel uplatnění. Řešili to na organizační komisi. Svědek se osobně ptal vedoucích ostatních úseků. To se týkalo i ostatních propouštěných zaměstnanců. Věděl, že mu paní K. sdělila, že bude uvolněna pozice pracovníka dokumentace, kdy pan B. byl specialistou na hudební oblast. Proto se následně dohodli. Pokud byl svědek dotazován na to, zda ví o tom, že žalobkyně má vyšší kvalifikaci než pan B. uvedl, že má za to, že tomu tak není. Pan B. je dle svědka znalcem hudebního archivu. Žalobkyně se na danou práci dle svědka nespécializovala. Pokud byl svědek dotazován, zda ví, jaké měla žalobkyně vzdělání, uvedl, že si nevzpomene. Nevěděl, že měla vystudovanou hudební konzervatoř. Nevěděl, že by v Českém rozhlasu bylo volné jiné místo redaktora publicistiky či jiné odpovídající místo, které by mohla vykonávat žalobkyně. Pokud byl svědek dotazován na to, zda ví, že ostatním propouštěným zaměstnancům byla nabídnuta externí spolupráce, tak ve vztahu k žalobkyni uvedl, že asi by nebyl problém, aby žalobkyně nadále moderovala. Měl současně za to, že žalobkyni byl paní K. nabídnut tzv. outplacement. Pokud se měl svědek vyjádřit k počtu externistů, kteří působí na stanici Vltava, neuměl odpovědět. Měl za to, že by jich mohlo být 10. Nicméně dle svědka nedodávají příspěvky denně, nýbrž může se jednat o jednu zprávu za rok, např. z nějakého festivalu či podobně. Pokud se měl vyjádřit k tomu, zda ví o tom, že výpověď pana B. měla být skartována, uvedl, že neví. Měl za to, že výpověď panu B. nemusela být nakonec udělena, že pro něj bylo nalezeno jiné místo. Pokud se měl svědek vyjádřit k pořadu, věděl, že tento zajišťovala při působení pana F. paní žalobkyně. Od pana P. se dozvěděl, že s ní nebyl úplně spokojen s tím, že se vyjadřoval v tom směru, že žalobkyně nedělá editorskou práci. Pořad neměl dle svědka v tu dobu editora. Pokud se měl svědek vyjádřit k programovým změnám na stanici Vltava, tyto podle něj spočívaly v tom, že mělo mít větší podíl proudové vysílání, prodlužovala se ranní Mozaika a nově se přidávala i odpolední Mozaika. Současně chtěli i zpřísnit dohled nad vysíláním, a to nad plánováním a zároveň, aby byla nějaká zpětná vazba. Proto hledali nové editory a současně mělo dojít ke snížení počtu redaktorů, kdy ve vysílání mělo být mnohem více živých vstupů a mělo být využíváno externistů. K programovým změnám dále uvedl, že stanice se neustále mění a snaží se přizpůsobit aktuální době. Dle svědka k tomu dochází pravidelně přibližně každých 3 až 5 let. Reorganizace, která ve vztahu k programovým změnám na stanici Vltava proběhla, byla dle svědka ještě poměrně malá. Pokud se měl svědek vyjádřit k pozici editora, tak je to dle svědka osoba, která vytváří celek, drží vizi stanic. Redaktoři plní okénka na základě zadání editora. S panem B. ani s paní K. ukončení jejich pracovních poměrů neřešil. Věděl, že s panem B. komunikovala paní K. Pokud se měl svědek vyjádřit k tomu, kdy přibližně proběhla petice v souvislosti s panem F. a prodloužením jeho mandátu, věděl o tom, že pracovní poměr pana F. skončil 31.12.2018 a následně byl vybrán nový šéfredaktor. K tomu došlo na jaře r. 2019. Novou šéfredaktorkou byla jmenována

███ H█████ Ta dostala za úkol, aby vytvořila novou koncepci. Tato byla vytvářena v r. 2019 a na podzim byla vymyšlena, resp. schválena a v návaznosti na to proběhla reorganizace. K tomu mohlo dle svědka dojít někdy na začátku r. 2020 a od dubna měli působit již podle nového schématu. Proces přijetí organizačních změn není dle svědka nikdy úplně stejný, nicméně v tomto případě působila organizační komise. Tato byla vytvořena teprve před třemi až čtyřmi lety, nicméně vždy při každé reorganizaci působil nějaký orgán, který tuto reorganizaci řešil. Téměř vždy se v souvislosti s propuštěním zaměstnanců pro ně hledá dle svědka nové uplatnění. Ne vždy se to však povede. Svědek působí na pozici ředitele programu a současně je šéfredaktorem stanice Českého rozhlasu 2. Na těchto pozicích působil i v době přijetí organizačních změn. Kreativní komise, která se scházela k nové koncepci, resp. vytvoření nového programu, se scházela asi 3 měsíce v létě t. 2019. Organizační změny, které následně proběhly, musel dle svědka podepsat generální ředitel. Aktuálně působí na stanici dle svědka 6 redaktorů publicistiky. Dříve jich bylo 9. S █████ H█████ se bavili i ve vztahu k organizačním změnám o propuštění tří osob. Ve vztahu k žalobkyni se konkrétně bavili, že má pocit, že ji nepotřebují, že nesdílí společnou vizi, že vidí vizi stanice jinak než šéfredaktorka. S panem P█████ se bavili o tom, proč by neměla být nabídnuta pozice editorky paní K█████, kdy pan P█████ trval na tom, že nemá pro editorskou práci předpoklady. Svědek měl za to, že půl roku po propuštění žalobkyně nebyl přijat na místo redaktora publicistiky nikdo nový. Pořad ██████ měl dle svědka formát rozhovoru s hostem, kdy si hosté sami vybírali hudbu. Součástí nebyly zpravodajské příspěvky. Nicméně měl za to, že i takový rozhovor by měl mít svého editora, např. i V█████ M█████ má dle svědka ve vztahu ke svým rozhovorům svého editora. Pokud byl dotazován na to, zda žalobkyně vykonávala u pořadu ██████ editorskou činnost, měl za to, že její činnost nebylo možné za editorskou označit. Editor by měl ve vztahu k tomuto pořadu dle svědka jednak vymýšlet hosty, dále by měl mít velký kulturní přehled, měl by řešit rozhovor s moderátorem, jak ten rozhovor bude veden, měl by být dále přítomen rozhovoru a případně reagovat v průběhu rozhovoru na jeho průběh. Editor si v zásadě vychovává svého moderátora. Současně si hlídá formát pořadu. Vedle toho ještě existuje produkční činnost, která má však odlišný obsah.

29. Z výslechu svědkyně K█████ K█████ soud zjistil, že je ředitelkou výroby v Českém rozhlasu. Pokud byla dotazována na pana J█████ B█████ uvedla, že pracuje v archivních a programových fondech v hlavním katalogu. Vede i evidenci vyrobených hudebních pořadů, které vyrobí přímo Český rozhlas, či pořadů, které jsou vyrobeny jinými výrobci. Věděla, že přešel ze stanice Vltava, kde působil jako hudební redaktor. Odbadla, že k tomu mohlo dojít někdy na podzim r. 2019. Pokud měla popsat okolnosti jeho přechodu, uvedla, že mají podobné pozice na programu a ve výrobě, kdy někdy tyto pozice sdílí. Společně to řeší s panem N█████ ředitelem programu, kdy hledají nejprve uplatnění uvnitř Českého rozhlasu, neboť je mnohem snazší dotyčné zaměstnance zaučit. Svědkyně věděla, že za ní přišel kolega N█████ že má dojít ke změnám na Vltavě a ptal se jí, zda mají nějaké volné pozice. V tu dobu odcházel kolega z hlavního katalogu. Kolega N█████ dle svědkyně uváděl, že má dva lidi. Svědkyně mu sdělila, že má pouze jednu volnou pozici. Zmiňoval se o žalobkyni a panu B█████ U pana B█████ si svědkyně vzpomněla, že se účastnil výběrového řízení na pozici hudebního dramaturga. Také z tohoto výběrového řízení se domnívala, že by mohl být vhodný pro uvolněnou pozici, neboť hodně spolupracoval s katalogem. Pan N█████ se svědkyně ptal, zda má ještě jednu volnou pozici s tím, že mu sdělila, že nikoliv. Formální stránku přechodu pana B█████ neřešila s tím, že informaci předala kolegovi R█████ že pana B█████ zná a že by byl vhodným kandidátem, nicméně, že to nechá na nich. Svědkyně věděla, že pan N█████ to odůvodňoval změnou schématu, že dochází k předělání procesů, že se nějaké pozice ruší nebo mění. Svědkyně se účastnila i propouštění, při kterém bylo propuštěno nad 100 zaměstnanců Českého rozhlasu. K tomu došlo dle svědkyně v r. 2018. Řešili to s organizační komisí. V době výslechu měla svědkyně pod sebou asi 180 zaměstnanců. Věděla, že se jednou nebo dvakrát osobně účastnila této komise. Pan B█████ u nich stále pracuje. K tvrzení žalovaného, že se pan B█████ účastnil výběrového řízení, ve kterém zvítězil na pozici v hlavním katalogu, uvedla, že toto není pravda,

němčině v širším smyslu slova uvedla, že se vlastně také jednalo o určité výběrové řízení, neboť docházelo k výběru ze dvou osob, a to mezi žalobkyní a panem B. Na danou situaci, kdy pan N poptával předemtné pozice, si pamatovala relativně přesně, neboť má fotografickou paměť. Dle svědkyně k tomu mohlo dojít někdy v r. 2019. Pan N přišel za svědkyní s tím, že poptává místo pro dva lidi, konkrétně pro žalobkyni a pro pana B. Svědkyně mu sdělila, že má pouze jediné místo s tím, že opravdu jiné místo nemá. Měla za to, že předemtná pozice asi nebyla nabízena veřejně. Předtím bylo jedno volné místo obsazeno ve výběrovém řízení, nicméně následně odešel ještě jeden kolega. Pan B byl dle svědkyně vybrán na základě kvalifikačních předpokladů, kdy se účastnil výběrového řízení, o kterém dříve hovořila. Doložil i svoji praxi. Věděla o tom, že vedl jako zástupce i hudební redakci. V daném výběrovém řízení uspokojil, nicméně pokud jde o jeho schopnost řídit, resp. vystupovat jako manažer, o tom zcela přesvědčena nebyla. Pokud šlo o hudební dramaturgii, kdy se svědkyně měla vyjádřit k tomu, že žalobkyně měla vyšší vzdělání, než pan B uvedla, že dá na praxi. Měla za to, že pan N hudební vzdělání žalobkyně zmínil.

30. Z výsledku svědkyně A R soud zjistil, že na začátku r. 2020 působila na pozici redaktorky kulturní publicistiky. Pracovala pro pořad . V lednu 2020 působilo pro pořad Mózaika šest redaktorů, pět standardních a jeden externista, pan O. Věděla, že na stanici Vltava došlo k programovým změnám, že byla vytvořena nová . Svědkyně však v odcházela a bližší informace poté již nemá. Nevěděla o tom, že by u Českého rozhlasu našly v lednu nějaké změny. Měla za to, že žalobkyně působila v Českém rozhlasu do jara 2020. Pokud se měla svědkyně vyjádřit k panu O uvedla, že v době koronární krize seděl normálně v redakci, resp. měl tam stále místo. Po koronaviru tam již dle svědkyně nepůsobí. Jeho práci nikdo nekontroloval. Věděla o tom, že pracoval po večerech a že jeho pracovní doba nebyla hlídána. Pokud se měla vyjádřit k žalobkyni, věděla, že působila na stanici Vltava. Nepotkávaly se však. Sešly se až v redakčním týmu pořadu . Pokud se měla svědkyně vyjádřit k pořadu , uvedla, že se jednalo o pořad, který je vysílán od 6.00 do 9.30 hod. dopoledne. Je vysílán současně i odpoledne. Do pořadu přispívají redaktori, kteří mají svoji agendu. Svědkyně se např. specializuje . Věděla o tom, že na její pozici byla přijata Š J. Dle svědkyně k tomu mohlo dojít někdy během léta. hovořila s J H a s panem P. Poprvé k tomu mohlo dojít někdy ve druhém měsíci těhotenství, tzn. někdy na konci r. 2019 či začátku r. 2020. Oficiálně jim informaci oznámila, resp. potvrdila, v březnu r. 2020. Dále to již řešila s personálním oddělením.
31. Soud další důkazy neprováděl, když má za to, že provedené důkazy jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí ve věci samé. Z tohoto důvodu návrhy na doplnění dokazování specifikované žalobkyní na jednání dne 6.9.2021 pro nadbytečnost zamítl.
32. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázaný následující skutkový děj. Žalobkyně pracovala pro žalovaného na základě pracovní smlouvy ze dne 1.3.2002 ve znění dohody o změně pracovní smlouvy ze dne 22.9.2017, přičemž od 1.10.2017 pracovala na pozici redaktora publicistiky. Od 1.6.2002 byl pracovní poměr žalobkyně uzavřen na dobu neurčitou. V únoru 2019 byla na stanici Vltava jmenována novou šéfredaktorkou J H. H měla za úkol revidovat programové schéma za účelem zvýšení poslouchovosti stanice. Byla vytvořena pracovní skupina pod vedením O N ředitele programu. Tato pracovní skupina se scházela v letních měsících roku 2019. Výsledkem schůzek bylo upravené vysílací schéma. Mělo být posíleno živé vysílání stanice a vysílání mělo být rozděleno na dva ucelené bloky. Tato změna byla prezentována na programové radě Českého rozhlasu a následně i na Radě Českého rozhlasu. Vysílání podle nového schématu bylo plánováno od 1.4.2020. V souvislosti se změnami vysílacího schématu na stanici Vltava žalovaný dne 21.1.2020 přijal rozhodnutí zaměstnavatele o organizační změně spočívající ve změně profesní struktury a zvýšení efektivnosti práce, na základě kterého byla zrušena 3 pracovní místa redaktorů

publicistů a 1 místo produkčního, a to ke dni 31.3.2020. Současně byla rozhodnutím zřízena 3 pracovní místa editorů a 1 místo hudebního dramaturga. Rozhodnutím žalovaného bylo zrušeno pracovní místo žalobkyně a dále byla zrušena pracovní místa P. S., J. B. a M. S. Dne 21.1.2020 J. H. s R. K. informovaly členy Rady odborové základní organizace pracovníků Českého rozhlasu o změně programového schématu na stanici Vltava, s tím, že změna vysílacího schématu vyžaduje na stanici reorganizaci a je spjata se změnou profesní struktury. Rada byla seznámena se záměrem zrušit 4 pracovní místa na stanici Vltava a zřídit jiná 4 pracovní místa. Dne 21.1.2020 předala J. H. v přítomnosti R. K. a A. P. žalobkyni Rozvázání pracovního poměru výpovědí ze strany zaměstnavatele podle ustanovení § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ze dne 21.1.2020. Při předání výpovědi H. uvedla důvody výpovědi s tím, že se ruší místa redaktorů publicistiky a jsou nově zřizována místa editorů s tím, že k ukončení pracovního poměru vybrala žalobkyni. Žalobkyně odmítla výpověď převzít. Přípisem ze dne 2.2.2020 žalobkyně žalovanému oznámila, že trvá na dalším pokračování pracovního poměru, a požádala, aby byla její výpověď zrušena a aby ji žalovaný nabídl jiné pracovní místo. R. K. přípisem ze dne 11.2.2020 žalobkyni v reakci na její dopis ze dne 2.2.2020 informovala, že doručnou výpověď nemohou zrušit. Současně žalobkyni nabídla účast v outplacement programu. Právní zástupce žalobkyně přípisem ze dne 27.3.2020 oznámil žalovanému převzetí zastoupení žalobkyně. Současně žalovanému sdělil, že žalobkyně považuje rozvázání pracovního poměru výpovědí ze dne 21.1.2020 za neplatné a trvá na tom, aby ji žalovaný dále zaměstnával. H. H. přípisem ze dne 20.4.2020 právnímu zástupci žalobkyně sdělila, že výpověď ze dne 21.1.2020 považují za platnou, protože místo redaktora publicistiky bylo rozhodnutím o organizační změně zrušeno.

33. Zaměstnavatel může dát zaměstnanci dle ust. § 52 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákoník práce) stane-li se zaměstnanec nadbytečným vzhledem k rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu o změně jeho úkolů, technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivity práce nebo o jiných organizačních změnách.
34. Podle ust. § 72 zákoníku práce může neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, okamžitým zrušením, zrušením ve zkušební době nebo dohodou jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec uplatnit u soudu nejpozději ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr skončit tímto rozvázáním.
35. S ohledem na tvrzení žalobkyně, že žalobkyni doručená výpověď je neplatná z několika důvodů: a) nebyla učiněna osobou oprávněnou k ukončení pracovního poměru se žalobkyní, b) nebyla projednána předem s odborovou organizací, c) nebyly naplněny předpoklady organizační změny, kdy žalobkyně nebyla s organizační změnou řádně seznámena a tato nebyla následně ani realizována, d) skutečným a zastřeným důvodem byla snaha žalovaného zbavit se nepohodlného zaměstnance, e) došlo k diskriminaci žalobkyně ze strany žalovaného, bylo pro posouzení věci podstatné posoudit následující: 1) zda byla žalobou napadená výpověď podepsána oprávněnou osobou, 2) zda zaměstnavatel učinil před výpovědí doručnou žalobkyni rozhodnutí ve smyslu ust. § 52 písm. c) zákoníku práce, zda žalobkyni s tímto rozhodnutím seznámil, 3) zda se žalobkyně stala nadbytečnou, 4) zda existuje příčinná souvislost mezi rozhodnutím o organizační změně a výpovědí žalobkyni a zda se žalovaný při výpovědi nedopustil vůči žalobkyni diskriminačního jednání.
36. Soud primárně dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas, když byla podána ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr žalobkyně skončit výpovědí. Dále má soud za to, že výpověď splňuje dle zákoníku práce veškeré formální požadavky.
37. Následně soud k námitce žalobkyně posuzoval, zda byla výpověď učiněna oprávněnou osobou. Z 2. novely Podpisového řádu ve znění Rád/2016/03/GŘ//2 označené Podpisový řád

a pravidla pro právní jednání Českého rozhlasu, účinné od 1.12.2018, včetně přílohy č. 3 vyplývá, že R. K. vedoucí Personalistiky a vzdělávání, byla oprávněna výpověď ze dne 21.1.2020 za žalovaného podepsat. Oprávnění K. vyplývá dle názoru soudu I. stupně rovněž z ust. § 166 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Na základě uvedeného tudíž nalézací soud dospěl k závěru, že výpověď byla učiněna oprávněnou osobou.

38. Sama žalobkyně si je současně vědoma, že řádné neprojednání výpovědi s odborovou organizací nezpůsobuje neplatnost výpovědi, když poukázala na ust. § 19 odst. 2 zákoníku práce. Z tohoto důvodu nalézací soud podrobněji projednání výpovědi s odborovou organizací neposuzoval.
39. Dle ustálené judikatury, např. rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21. Cdo 4442/2013, k předpokladům pro podání výpovědi z pracovního poměru podle ustanovení § 52 písm. c) zákoníku práce patří to, že zaměstnavatel nebo příslušný orgán přijal rozhodnutí o změně úkolů zaměstnavatele, jeho technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivity práce nebo o jiných organizačních změnách, podle kterého se konkrétní zaměstnanec stal nadbytečným, a že tu je příčinná souvislost mezi nadbytečností zaměstnance a přijatými organizačními změnami, tj. že se zaměstnanec stal právě v důsledku takového rozhodnutí (jeho realizací u zaměstnavatele) nadbytečným. Zákoník práce nebo jiné právní předpisy nestanoví, že by rozhodnutí o změně úkolů zaměstnavatele, jeho technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivity práce nebo o jiných organizačních změnách muselo být přijato (vydáno) vždy jen písemně, a ani nepředpokládají, že by muselo být zaměstnavatelem „vyhlášeno“ nebo jiným způsobem zveřejněno. Takové rozhodnutí však musí být přijato před podáním výpovědi a zaměstnanec s ním musí být seznámen; postačí ovšem, jestliže se tak stane až ve výpovědi z pracovního poměru. Rozhodnutí zaměstnavatele nebo příslušného orgánu o změně jeho úkolů, technického vybavení, o snížení stavu zaměstnanců za účelem zvýšení efektivity práce nebo o jiných organizačních změnách není právním úkonem, neboť nejde o takový projev vůle, s nímž by právní předpisy spojovaly změnu nebo zánik práv a povinností účastníků pracovněprávního vztahu. Jedná se pouze o skutečnost (tzv. faktický úkon), která je hmotněprávním předpokladem pro právní úkony tam, kde to právní předpisy stanoví, a která není sama o sobě způsobilá přivodit následky v právních vztazích účastníků pracovněprávního vztahu. Protože nejde o právní úkon, nelze rozhodnutí zaměstnavatele o organizačních změnách samo o sobě přezkoumávat z hlediska platnosti; vznikne-li pochybnost, zda (vůbec) zaměstnavatel rozhodl o organizačních změnách, může se soud zabývat jen tím, zda takové rozhodnutí bylo skutečně přijato a zda je učinil zaměstnavatel - fyzická osoba, příslušný orgán zaměstnavatele - právnické osoby nebo ten, kdo je k tomu jinak oprávněn.
40. V návaznosti na shora uvedené dospěl nalézací soud primárně k závěru, že v řízení bylo prokázáno, že žalovaný v postavení zaměstnavatele před dáním výpovědi žalobkyni rozhodl o organizační změně ve smyslu ust. § 52 písm. c) zákoníku práce, která spočívala ve změně profesní struktury a zvýšení efektivity práce v útvaru Český rozhlas Vltava a na základě které byla zrušena 3 pracovní místa redaktorů publicistiky a 1 místo produkčního, a to ke dni 31.3.2020, a současně byla zřízena 3 pracovní místa editorů a 1 místo hudebního dramaturga. Dle svědeckých výpovědí H. K. a A. P. byla žalobkyně o přijatém rozhodnutí informována při předání výpovědi. Informace o rozhodnutí o příslušné organizační změně je navíc obsažena i v samotné výpovědi, kterou si žalobkyně dle svědků přečetla, aniž by k tomuto rozhodnutí požadovala doplňující informace.
41. Přezkoumávané rozhodnutí žalovaného o organizační změně je navíc dle přesvědčení soudu I. stupně v časové souvislosti s chystanou změnou programu na stanici Vltava, která byla plánována od 1.4.2020 s přihlédnutím k tomu, že v řízení bylo prokázáno, že předmětná změna byla projednávána v letních měsících roku 2019 pracovní skupinou vytvořenou v rámci žalovaného, přičemž závěry pracovní skupiny byly následně prezentovány na programové radě Českého

rozhlasu a v srpnu 2019 i na Radě Českého rozhlasu. Příslušná programová změna měla spočívat v posílení živého vysílání stanice Vltava, v důsledku čehož žalovaný zamýšlel posílit editorskou činnost na úkor činnosti redaktorů publicistiky. V řízení bylo zejména svědeckými výpověďmi dle názoru soudů I. stupně rovněž prokázáno, že se náplně práce editora a redaktora publicistiky liší, kdy editorská činnost, která je ve vztahu k pozici redaktora publicistiky nadřazenou pozicí, spočívá v sestavování programu zahrnujícího živé vysílání i zveřejnění příspěvků redaktorů publicistiky, zatímco činnost redaktora publicistiky spočívá ve výrobě a přípravě pořadů a příspěvků, které jsou následně zařazovány do vysílání.

42. Na základě provedeného dokazování lze tudíž dle názoru nalézacího soudu učinit závěr, že žalovaný se rozhodl pro částečnou změnu profesní struktury na stanici Vltava za účelem zvýšení efektivnosti práce, přičemž v souvislosti s tímto rozhodnutím učinil rozhodnutí o zrušení 3 pracovních míst redaktorů publicistiky a 1 pracovního místa produkčního a o zřízení 3 pracovních míst editorů a 1 pracovního místa hudebního dramaturga, na základě kterého posléze ukončil pracovní poměr výpovědí dle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce se žalobkyní.
43. Soud dále posuzoval, zda se žalobkyně v důsledku rozhodnutí žalovaného stala nadbytečnou. Z provedeného dokazování vyplynulo, že před rozhodnutím o organizační změně pracovalo na stanici Vltava 9 redaktorů publicistiky a 4 editoři, přičemž po účinnosti daného rozhodnutí pracuje na stanici Vltava 6 redaktorů publicistiky a 7 editorů. Fakticky tak došlo ke snížení počtu redaktorů publicistiky o 3 pracovní místa. Pokud se [redakce] H. [redakce] rozhodla pro ukončení pracovního poměru se žalobkyní, a to v návaznosti na rozdílné názory ve vztahu k dalšímu vývoji programu stanice Vltava, je nutné její rozhodnutí považovat za legitimní. Žalobkyně se tak fakticky stala nadbytečnou.
44. S ohledem na provedené dokazování dospěl tudíž zdejší soud k závěru, že žalobkyně se stala nadbytečnou v příčinné souvislosti s rozhodnutím žalovaného o organizační změně. Výsledky provedeného dokazování nenasvědčují závěru, že rozhodnutí o organizační změně bylo účelově mířeno proti žalobkyni. Soud I. stupně má za to, že příslušná organizační změna, v důsledku které se žalobkyně stala nadbytečnou, jednoznačně souvisela s programovou změnou, která byla připravována již od nástupu [redakce] H. [redakce] na pozici šéfredaktorky, kdy [redakce] H. [redakce] bylo nadřazenými uloženo, aby stanici Vltava zmodernizovala a změnila programové schéma za účelem zlepšení výsledků poslechovosti. V řízení nebylo dle názoru nalézacího soudu prokázáno, že by byla organizační změna prováděna za účelem zajištění právního titulu pro rozvázání pracovního poměru se žalobkyní, a to například pro její občanské postoje.
45. Soud I. stupně je současně přesvědčen, že žalovanému nevznikla povinnost nabídnout žalobkyni nově zřizované pracovní místo editora, navíc v situaci, kdy byli přímí nadřízení žalobkyně, [redakce] H. [redakce] a A. [redakce] P. [redakce] přesvědčeni, že žalobkyně požadavky na řádný výkon této pozice nesplňuje. Subjektivní názor žalobkyně, že editorskou činnost v rámci své pracovní činnosti již částečně vykonávala a byla by schopná ji po rozhodnutí o organizační změně vykonávat, není v tomto směru rozhodující. V uvedené souvislosti je nezbytné poukázat na skutečnost, že je zcela legitimní, pokud si nadřízení vybírají na volné či nově zřizované pozice podřízené na základě svého přesvědčení, že vzájemná spolupráce bude zaměstnavateli prospěšná.
46. Za situace, kdy žalobkyně poukazovala na skutečnost, že byla při výpovědi diskriminována, soud na jednání konaném dne 16.10.2020 žalobkyni vyzval, aby specifikovala, že s ní bylo zacházeno znevýhodňujícím způsobem. Žalobkyně odkázala na své názory na další směřování programu stanice Vltava a současně na situaci J. [redakce] B. [redakce] jehož pracovní místo bylo v důsledku organizační změny rovněž zrušeno, nicméně následně mu bylo oproti žalobkyni nabídnuto jiné pracovní místo, které následně přijal. Zdejší soud dospěl v tomto směru k závěru, že v řízení nebylo prokázáno, že by se žalobkyni bylo zacházeno znevýhodňujícím způsobem. Svědci O. [redakce] N. [redakce] K. [redakce] a K. [redakce] K. [redakce] shodně uvedli, že řešili nalezení jiné vhodné pracovní pozice v rámci žalovaného jak pro žalobkyni, tak i pro J. [redakce] B. [redakce], přičemž byla

nalezena volná pozice ve výrobě v hlavním katalogu. Přijetí J. B. na volnou pozici doporučila následně K. K. a to s ohledem na předcházející zkušenosti J. B. se kterými se seznámila při dříve konaném výběrovém řízení na pozici hudebního dramaturga, do kterého se J. B. přihlásil. Na základě provedeného dokazování tudíž nebylo prokázáno, že žalobkyně nebyla přijata na volné pracovní místo v hlavním katalogu z důvodu jejího věku, rodiny či jejích názorů.

47. Nálezací soud má dále za to, že žalovaný nebyl rovněž povinen nabídnout žalobkyni pozici A. R. která vykonávala rovněž pozici redaktora publicistiky. Žalobkyni byla předána výpověď dne 21.1.2020. A. R. informovala sice poprvé své nadřízené H. a A. P. o na konci roku 2019 nebo na začátku roku 2020, nicméně tuto informaci oficiálně potvrdila v březnu 2020. odeslá dne 15.6.2020. H. a A. P. tak neměli v době předání výpovědi žalobkyni informaci, že A. R. skutečně Pracovní místo A. R. se sice následně reálně s jejím odchodem uvolnilo, Tato skutečnost byla prokázána pracovní smlouvou S. J. jejíž pracovní poměr byl uzavřen od 1.8.2020 A. R.
48. Soud I. stupně je v neposlední řadě přesvědčen, že žalovaný nebyl povinen za účelem dosažení cíle sledovaného organizační změnou místo změny profesní struktury omezit počet externích spolupracovníků. Jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí, spolupráce s externisty je pro žalovaného nezbytná, a to s ohledem na specifický charakter činnosti žalovaného uvedený v zákoně č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, kdy jsou touto formou dle výsledků provedeného dokazování využíváni konkrétně na stanici Vltava moderátoři a nepravidelní tvůrci příspěvků do vysílání. Jak navíc vyplynulo z výpovědi svědkyně R. ve vztahu k činnosti jednoho z externích spolupracovníků stanice Vltava, pana O. nebyla jeho činnost kontrolována, přičemž ji vykonával v jím zvoleném čase. Výkon činnosti pana O. tak nenaplňoval základní znaky pracovního poměru dle ust. § 2 odst. 1 zákoníku práce a jeho činnost tak byla svým charakterem odlišná od činnosti žalobkyně uskutečňované v rámci pracovního poměru založeného pracovní smlouvou.
49. Vzhledem k tomu, že soud na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že v případě žalobkyně byly splněny podmínky pro dání výpovědi dle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce, žalobu v plném rozsahu výrokem I. zamítl.
50. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku. Právo na náhradu nákladů řízení vzniklo ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. procesně úspěšnému žalovanému. Žalovaný má právo na náhradu nákladů řízení, které vynaložil a které jsou představovány odměnou advokáta žalovaného za 17 úkonů právní služby á 2 500,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepis vyjádření ze dne 20.7.2020, účast na jednání soudu dne 16.10.2020, poradu s klientem dne 2.12.2020, účast na jednání soudu dne 7.12.2020 trvajícím od 10.00 hod. do 13.40 hod., poradu s klientem dne 2.3.2021, sepis vyjádření ze dne 5.3.2021, účast na jednání soudu dne 16.4.2021 trvajícím od 9.35 hod. do 13.45 hod., účast na jednání soudu dne 7.6.2021 trvajícím od 9.00 hod. do 12.10. hod., účast na jednání soudu dne 6.9.2021 trvajícím od 9.45 hod. do 12.30 hod., sepis vyjádření ze dne 20.9.2021, účast na jednání soudu dne 15.10.2021), odměnou za 3 úkony právní služby á 1 250,- Kč (sepis vyjádření ze dne 30.4.2021, sepis vyjádření ze dne 31.5.2021, sepis vyjádření ze dne 17.6.2021), paušální náhradou hotových výdajů advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. á 300,- Kč za 20 úkonů právní služby a DPH ve výši 21%. Náklady řízení tak v celkové výši činí částku 63 222,50 Kč.

51. Soud žalovanému nepřiznal odměnu a paušální náhradu za úkon spočívající v písemném vyjádření ze dne 12.11.2020, kdy žalovaný předmětným podáním doplnil na výzvu soudu rozhodující skutečnosti, které měly být uvedeny již ve vyjádření žalovaného k žalobě.
52. Návrhu žalobkyně, aby v případě úspěchu žalovaného, nebyla tomuto přiznána náhrada nákladů řízení, a to s ohledem na skutečnost, že se nejedná o složitou právní záležitost a žalovaný disponuje interními právníky, soud nevyhověl, neboť je oproti žalobkyni přesvědčen, že se nejednalo o skutkové a právně jednoduchý spor, který mohl být řešen toliko interními právníky žalovaného. Řízení bylo dle názoru soudu I. stupně jak skutkově, tak i právně složitější. Ve věci bylo prováděno poměrně rozsáhlé dokazování za účelem zjištění skutkového stavu umožňujícího rozhodnutí ve věci samé, kdy žalobou byla napadena výpověď z pracovního poměru dle ust. § 52 písm. c) zákoníku práce z několika žalobkyní specifikovaných důvodů. Řízení před nalézacím soudem nebylo rovněž omezeno toliko na posouzení, zda byly naplněny předpoklady pro dání předmětné výpovědi, nýbrž soud byl nucen rovněž posuzovat, zda nebyla žalobkyně při výpovědi diskriminována. Současně je dle názoru nalézacího soudu nezbytné přihlídnout k tomu, že spor nesouvisí se standardní právní agendou, která je řešena při činnosti žalovaného interními zaměstnanci s právním vzděláním. Ze všech shora uvedených důvodů proto shledal soud náklady žalovaného na právní zastoupení účelně vynaloženými.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Praha 15. října 2021

JUDr. Luděk Pilný, v. r.
předseda senátu